

РЕШЕНИЕ

№ 15170

гр. София, 05.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2377** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).
Образувано е по жалба, подадена от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], чрез процесуален представител, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 309-ФК/23.12.2024 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.
В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, като се сочи, че е в нарушение на принципа за пропорционалност и съразмерност. Твърди се, че липсват доказателства за извършеното нарушение. Сочи се, че заповедта противоречи на Решение С-97/21 на СЕС. Искане се от съда да отмени оспорената заповед, като се претендират направените адвокатски разходи и съдебни такси общо в размер на 1050 лв. съгласно представения по делото списък на разноските и договор за правна помощ с договорено възнаграждение 1000лв. и платена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 50 лв. съгласно приложена по делото квитанция.
Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.
Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
На 17.11.2024 г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС -

магазин „ЧАЙНА СИТИ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС. При проверката е установено, че на 17.11.2024г. при извършена контролна покупка на 1 бр. детска блуза, 1 бр. чаша и 2 бр. гирлянди /коледна украса/ на стойност 18.00 лв., не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. За извършената продажба не е отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. Резултатите от проверката са обективирани в протокол серия АА № 0180744/17.11.2024 г., издаден е АУАН №F799062/25.11.2024г., изготвен е опис на касовата наличност към 17.11.2024г., 3 бр. декларации от лица, работещи по трудово правоотношение в търговския обект, дневен отчет от 17.11.2024г., съкратен отчет от ФУ на ФП от 13.04.2024г. до 16.11.2024г.

С оспорената в настоящото производство заповед № 309-ФК/23.12.2024 г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - магазин „ЧАЙНА СИТИ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, за срок от 30 дни.

Административният орган е приел за установено, че на 17.11.2024 г. е извършена контролна покупка, преди легитимацията на органите по приходите, на 1 бр. детска блуза, 1 бр. чаша и 2 бр. гирлянди /коледна украса/ на стойност 18.00 лв., платена от орган по приходите, за която не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. За извършената продажба не бил отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. Формиран е извод, че „ЧАЙНА СИТИ“ ООД е осъществило нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като попада в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и е било длъжно, но не е изпълнило задължението си да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането. Констатирано е повторно извършване на същото по вид нарушение, тъй като има издадено друго НП №751333-F749547/23.01.2024г., влязло в сила на 18.03.2024г. за извършено нарушение на чл.25 ал.1 т.1 о Наредба №Н-18/2006г., наличие на заповед за ПАМ №14/23.02.2024г. за извършено нарушение на чл.25 ал.1 т.1 от Наредба №Н-18/2006г. Изрично е посочено, че търговецът многократно е извършвал същото по вид нарушение, за които са посочени описваните в оспорваната заповед наказателни постановления. Изложени са мотиви, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, поради което е налице обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане. Заповедта е връчена на упълномощен представител на дружеството на 14.02.2025 г.

Въз основа на издадения в хода на проверката АУАН, е издадено наказателно постановление №804121-F799062/23.12.2024г., за това, че на 17.11.2024г. в търговски обект по смисъла на §1, т.

41 от ДР на ЗДДС - магазин „ЧАЙНА СИТИ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], при извършена контролна покупка на 1 бр. детска блуза, 1 бр. чаша и 2 бр. гирлянди /коледна украса/ на стойност 18.00 лв., не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. С посоченото НП на „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.185 ал.4 ЗДДС е наложена имуществена санкция размер на 3000.00 лв. /три хиляди лева/. НП е връчено на упълномощен представител на дружеството на 14.02.2025 г. Издадено е и НП №804122-F799062/23.12.2024г., за това, че на 17.11.2024г. в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин „ЧАЙНА СИТИ“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], при извършена контролна покупка на 1 бр. детска блуза, 1 бр. чаша и 2 бр. гирлянди /коледна украса/ на стойност 18.00 лв., не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. С посоченото НП на „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.185 ал.2 вр. ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция размер на 1500.00 лв. /хиляда и петстотин лева/. НП е връчено на упълномощен представител на дружеството на 14.02.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Видно от ал. 4 на същата разпоредба условията, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с наредба на министъра на финансите.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез

пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разпоредбата на чл. 25 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. /редакция към датата на нарушението/ е посочено, че лицата, задължени да използват фискално устройство, издават фискална касова бележка за всяка продажба, независимо от документирането ѝ с първичен счетоводен документ, с изключение на случаите, когато плащането е по банков път, а ал. 6 на същия член сочи, че фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането и лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС указва, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Анализът на посочените правни норми налага извод, че в конкретния случай „ЧАЙНА СИТИ“ ООД е било задължено да издаде фискална касова бележка от наличното в обекта фискално устройство за извършената продажба на два броя закуски на обща стойност 18.00 лв. при извършване на плащането.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Предвид изложеното, съдът приема, че нарушението е безспорно установено от представените по делото доказателства. В случай на неиздаване на съответния документ за продажба, компетентният орган прилага принудителната административна мярка "запечатване на обект" за срок до 30 дни. Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС обективира задължение на компетентния орган по приходите да приложи посочената принудителна административна мярка при наличие на визираните в хипотезата юридически факти, т. е. административният орган действа в условията на обвързана компетентност.

В конкретния случай обаче, за същото нарушение е издадено Наказателно постановление №804121-F799062/23.12.2024г и на основание чл. 185 ал.4 от ЗДДС е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лева. Отделно от това за същото нарушение е издадено и Наказателно постановление №804122-F799062/23.12.2024г и на основание чл. 185 ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева.

От изложеното се налага изводът, че са проведени успоредно две производства - административно производство за налагане на ПАМ и административнонаказателното производство за налагане на имуществена санкция за едно и също деяние срещу същото лице, изразяващо се в нерегистриране и отчитане на продажба на стоки чрез издаване на документ за продажбата. В тази връзка, съдът приема, че налагането на процесната ПАМ е несъразмерно от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на

основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като според диспозитива на решението: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. " В т. 56 от същото решение на СЕС се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В настоящия случай се достига до кумулиране на две мерки с наказателноправен характер, с което е накърнен принципът "non bis in idem", залегнал и в чл. 50 от Хартата. Отделно следва да се отбележи, че кумулирането на двете санкции с наказателно правен характер – имуществена санкция в размер на 3 000 лв. и 1500 лв. и административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана достъпа до него за срок от 30 дни/максимално допустимия срок за налагане на ПАМ/ не съответства и на тежестта на извършеното нарушение, т. е. в случая е нарушен принципът на съразмерност/пропорционалност, дефиниран и в чл. 6, ал. 5 от АПК.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите, които преследва, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 1050 лв., от които: 50 лв. държавна такса, 1000 лева адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие /л.47/, съобразявайки възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение и фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 21-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], **заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 309-ФК/23.12.2024 г.**, издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в Главна дирекция „Фискален контрол“

при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „ЧАЙНА СИТИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], направените в производството разноси в размер на 1050 лв (хиляда и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: